

Gezichts-‘versiering’ van Chin-vrouwen

In Yangon (Myanmar) in een van de schaarse winkeltjes, die in etnografica handelden, kocht ik de rechts afgebeelde oorbel.

Als je dit object voor het eerst ziet denk je helemaal niet aan een oorbel, omdat het een erg groot ‘ding’ is.

Maar de foto hieronder laat zien dat ze wel degelijk als zodanig gebruikt werden en wel door de Chin.

De Chin omvat een groot aantal bevolkingsgroepen die verspreid over Myanmar, India en Bangladesh leven. In Myanmar zijn de Chin voornamelijk te vinden in de Chinstaat, die tegen de grens met India en Bangladesh ligt. Het gebied was in het verleden, omdat het hoog in de bergen ligt, zeer ontoegankelijk. Grote delen van Myanmar waren door het repressieve bewind afgesloten. Ook toen ik er was in 2012, was dit gebied voor ons als toerist amper toegankelijk.

Kalebas

De basis van de oorbel wordt gevormd door een kalebas. Daarvan wordt het grootste deel afgesneden, eigenlijk wordt slechts het deel waarmee de kalebas aan de plant zat gebruikt. Na verwijdering van het vruchtvlees en de zaden wordt de ontstane holte afgesloten met een 'dekseltje' van waarschijnlijk kalebas. Daarop wordt een decoratie van kralen en stukjes schelp aangebracht. Zwaar zijn deze oorbellen niet, maar wel heel groot! De oorbellen worden tegenwoordig niet meer gemaakt.

Tatoeages

Het gezicht van vrouwen van de Chin werd geheel getatoeëerd, een gebruik dat sedert 1960 verboden is in het kader van het gedwongen assimileren van de etnische minderheden. Het werd echter in elk geval tot de tachtiger jaren nog af en toe toegepast.

Er zijn verschillende verhalen waarom vrouwegezichten getatoeëerd werden. Zo wordt gezegd dat ze op deze wijze het gezicht onaantrekkelijk maakten ter voorkoming van kidnapping door andere bevolkingsgroepen of ter voorkoming, lang geleden, van het gekozen worden als concubine door Burmese koningen. Maar ook het tegendeel wordt wel beweerd, namelijk dat ze daarmee begerlijker zouden zijn voor jonge mannen. Welk van deze verhalen op waarheid berust is moeilijk te zeggen, omdat de Chin geen geschreven geschiedenis hebben. Het tatoeëren was zeer pijnlijk en werd in een à twee dagen bij jonge meisjes

(12-15 jaar) aangebracht. Vooral het tatoeëren van de oogleden was heel pijnlijk. Het is niet duidelijk wat de samenstelling van het gebruikte pigment was. Zeker is dat daar roet van verbrande planten bij gebruikt werd, dit werkt desinfecterend. Maar het is niet duidelijk welke planten daarvoor gebruikt werden, wellicht de schors van naaldbomen. Ook bonenblad wordt genoemd. Verdere ingrediënten waren wellicht koeiengal en varkensvet. De tatoeage bestaat uit cirkels, strepen en stippen. De

Foto linker pagina: Vrouw met 'kalebas'oorbellen en gezichtstatoeage, Chin, Myanmar. Bij deze vrouw bestaat de tatoeage voornamelijk uit stippen, een patroon behorend bij haar clan. Bij andere clans hebben de vrouwen een prachtig patroon van lijnen en cirkels.

© Davideison Istock

Foto hieronder: De Chin-oorbel door de auteur gekocht in Yangon. Foto Anja Ditzel

cirkels verbeelden de maan, de strepen de zonstralen en de stippen zijn sterren. Elke clan had zijn eigen tatoeagepatroon.

Eerder kwam deze tatoeëring van het hele gezicht ter sprake in *Tribale kunst* (2015-4), toen naar aanleiding van een beeldje van M. Hofkamp. justushouthuesen@gmail.com

Internet, geraadpleegd april 2021

Ellie A. (z.j.). *A dying tradition: the full face tattoos of tribal women in Mindat Myanmar* <https://jetsetbunny.com/face-tattoos-tribal-women-mindat-myanmar/>

Teh Han Lin. (2016). *The last tattooed face woman of Chin tribe at Mindat-Myanmar* <https://tehhanlin.com/2016/12/12/the-last-tattooed-face-woman-of-chin-tribe-at-mindat-myanmar/>